

BIBLICKÉ ÚKOLY 1975

Ústřední rada církve adventistů s. d.

Praha 2 - Vinohrady

Londýnská 30

BIBLICKÉ ÚKOLY 1975

I. čtvrtletí 1975

KRISTUS NAŠE SPRAVEDLNOST

ÚVOD

Křesťanské církve běžně učí, že Boží zákon už není pro lidi závazný. Adventisté s. d. věří v souladu s vůlí Boží, že víra v Ježíše Krista nás má vést k poslušnosti přikázání. Svatí posledních dnů se mají vyznačovat „přikázáními Božími a vírou Ježíšovou“, jak to vyjádřil Jan ve Zjevení. Toto poselství je důležité i dnes. Představuje lék pro nemoci našeho světa i církví, které se staví proti zákonu.

Pojem „Kris'us naše spravedlnost“ je nedělitelný. Budeme uvažovat o Kristu, který nás vede k zákonu jakožto definici spravedlnosti a o zákonu, který nám poukazuje na Krista, poněvadž hříšník může být jedině v něm v souladu se zákonem.

Spravedlnost

Zákl. verš: 1 Kor 1,30

Slovo „spravedlnost“ opakuje se v tomto čtvrtletí často. Dnešní úkol nám chce objasnit význam spravedlnosti, uváděné v bibli. Proto podáváme přehled o spravedlnosti. V tomto týdnu budeme mluvit o některých rysech této vlastnosti i pouze stručně, ale v pozdějších úkolech se k ní vrátíme podrobněji.

Běžná definice, odpovídající hebrejskému i řeckému smyslu, zní „stav, kdy je člověk v právu“. Spravedlnost si nemůžeme představit bez pocitovosti a přimosti.

1. Význam spravedlnosti

Too hebrejské slovo bylo poprvé ve Starém zákoně použito v 1 Moj 7,1. Z něho se pak překládá „spravedlivý“ nebo „spravedlnost“.

Co je podle Jana důkazem spravedlivého člověka? 1 Jan 3,7

Spravedlnost znamená konání dobra, toho, co je správné. Všichni budou souzeni podle svých skutků. Náš charakter se projevuje podle toho, co konáme. Skutky dokazují, jedná-li se o pravou víru.

Povšimni si použití slov spravedlivý a bezbožný u Ezech 33,18.19.

Spravedlnost znamená svatost, podobnost Bohu. A „Bůh je láska“. 1 Jan 4,16 Je to přizpůsobení se zákonu Božmu, poněvadž „všecka přikázání tvá jsou spravedlnost“ (Ž 119, 172). A „láska je naplněním zákona“ (Řim 13,10).

2. Vyličení spravedlnosti Žalm 119,172

Svatý Boží zákon vyjadřuje Boží spravedlnost. Tento zákon je vyjádřen v deseti přikázáních, vydaných na hoře Sinaj.

Zákon Boží je měřítkem správného chování věřícího. Tato spravedlnost se nezakládá na tom, co se člověku zdá být správné, ale na zjevení všeobecných zásad Desatera.

Na které zásadě je podle slov Pána Ježíše založen zákon? Mar 12,30.31

Srovnajme své chování s duchovním smyslem zákona.

Nový zákon neznehodnocuje velké měřítko spravedlnosti, jak je přináší Starý zákon. Evangelium nechce zlehčovat požadavky Božího zákona, ale chce lidem umožnit zachovávat jeho příkazy.

3. Zdroj spravedlnosti 1 Jan 4,8

Řekli jsme si, že zákon je založen na lásce. Přidejme k tomu skutečnost, že Bůh je láska. Poznáme jasně, že Boží zákon vyjádřil slovy zásadu Božího charakteru. Zákon je odrazem toho, čím Bůh je. Jakmile člověk zachovává z Boží milosti jeho zákon, stává se podobný Bohu.

Zamyslíme-li se důkladně nad podobenstvím o milosrdném Samaritánu, poznáme, že chceme-li zachovat zákon, musíme znát Boha. Zákon je vyjádřením jeho charakteru, a jeho charakter je — láska.

K pravému zjevení spravedlnosti dochází sloučením zákona a známosti Boží. Poznáme dále, že poznání Boha přichází skrze Pána Ježíše.

4. Ježíš a spravedlnost

Co dokázal Pán Ježíš svým životem? Jan 14,9

Bůh nemohl být světu představen slovy. Musel být zjeven lidem čistým životem, životem dokonalé důvěry a odevzdanosti do vůle Boží, životem ponížení, kterého by se zalekl i anděl v nebesích. Náš Spasitel oděl své božství lidskou přirozeností, aby to dokázal.

Zákon a evangelium se prolínají tak, že pravda v Pánu Ježíši musí být předkládána ve smyslu této dokonalé shody. Pamatujme na to, jak bychom prožívali v každodenním životě Pána Ježíše a zákon.

Zvěstujme Krista v zákoně. Takové kázání přinese duchovní pokrm toužícímu stádcí Páně.

5. Spojení s Bohem

Co bylo podle proroka Izaiáše příčinou hříchů Judy? Iz 59,2

Každý hřích je důkazem nevěry v Boha. Narušuje spojení mezi člověkem a Bohem. Ale Pán Bůh umožňuje každému hříšníkovi obnovení toho původního spojení skrze kříž. Člověk však musí věřit v Ježíše, jehož život je pro něho ideálem chování. Bůh přijímá tuto víru místo chybného života hříšníka. Ježíšovo dokonalé chování představuje jeho spravedlnost a obnova spojení člověka s Kristem představuje ospravedlnění.

Snažíme se žít správně proto, abychom předně oslavili Boha a byli mu věrní a aby lidé o nás smýšleli dobře ve smyslu Mat 5,16.

6. Správné chování

Co přikazuje Pavel tomu, kdo byl ospravedlněn? Řím 6,13
Jakmile člověk získá nový vztah k Bohu, může skrze Ducha přijmout od Pána moc k nápravě života. Hřích přerušuje spojení mezi Bohem a člověkem. Má-li být toto spojení obnoveno, musí věřící opustit svůj hříšný způsob života a přijmout za svůj vzor dokonalý život Pána Ježíše. Tím, že se snaží napodobit ve všem Ježíše Krista, zlepšuje postupně své chování. Tato náprava znamená posvěcení.

Kristus se dívá do našeho nitra. Neseme-li své břímě s vírou, smiřuje naše poklesky svojí dokonalou svačostí. Snažíme-li se co nejlépe, stává se náš spravedlností. Bůh nám sesílá paprsky světla, abychom se stali světlem světa.

Výzva k spravedlnosti

Zákl. verš: Iz 45,24

Protože jedině Bůh může obnovit zrušené spojení člověka se sebou, musí člověk obdržet spravedlnost od Boha. Jsme vyzváni, abychom o ni usilovali. Lačníme-li a žízníme-li po ní, jsme nazváni blahoslavení. V těchto pozváních je obsaženo zaslíbení, že ten, kdo o ni horlivě usiluje, ukojí touhu svého srdce.

Kristus je Pán, naše spravedlnost. Od něho má člověk očekávat „spravedlnost a sílu“. Uzná-li, že sám nikterak nedokáže obnovit přerušené spojení s Bohem a upne se jedině ke Spasieli, nastane v něm proměna. Tato pokračuje tak dlouho, dokud hledí na Ježíše a dokud v něm není zcela obnoven obraz Boží.

1. Nedostatečnost člověka před Bohem Dan 9,7.8.10

Daniel vyznává v modlitbě hříchy Izraele, které zavinily jeho zajeř. Prorok připomíná, že Boží skutky jsou spravedlivé, ale nevidí, že by jeho lid měl nějaké zásluhy. Na jedné straně je Boží spravedlnost, na druhé soustavný záznam o hříších lidu izraelského. Tato zkušenost líčí vztah celé lidské rodiny k Bohu.

K čemu přirovnal jeden prorok spravedlnost Judy? Iz 64,6

Kolik lidí dosáhlo Boží úrovně vlastní silou? Řím 3, 10—12

Jaký je můj duchovní stav bez Krista? Jan 15,5

2. Čemu dát přednost? Mat 6,33

Ježíš přišel otevřít království lásky, spravedlnosti a poko-

je. Otevřte mu své srdce, přijměte to'o království a zasvěťte své největší zájmy jeho službě. Neobávejte se, že nebude postaráno o vaše časné potřeby proto, že je to duchovní království.

Jakou míru spravedlnosti zaslíbil Bůh Izraeli, bude-li ho hledat? Oz 10,12

Jaký postoj zaujímá Pán k těm, kteří usilují o spravedlnost? Přísl 15,9

Kolik svého času a energie věnuji hmotnému zisku a kolik času věnuji spojení s Bohem?

3. Zaslíbení spravedlivým Mat 5,6

Co je předpokladem toho, aby člověk mohl být naplněn spravedlností?

Tak jako hlad a žízeň vznikají na základě tělesných potřeb člověka, vzniká hlad a žízeň po spravedlnosti z duchovních potřeb. Ale na rozdíl od fyzického hladu nevytváří člověk duchovní hlad sám. Duchovní hlad vzniká působením Ducha svatého, který jej současně ušiš.

Cítíš-li duchovní potřebu, hladovíš-li a žízniš po spravedlnosti, je to důkazem, že na tvé srdce zapůsobil Kristus. Chce, abys ho hledal, aby mohl v moci Ducha svatého vykonat pro tebe to, co sám nedokážeš.

Víme, co to značí hladovět a žíznit po spravedlnosti?

4. Naše spravedlnost je od Boha Iz 54,17

Uvažujme o Božích zaslíbeních, uvedených v dalším odstavci:

Milí bratři a sestry, satan zná vaše slabosti, proto se přimkne k Pánu ležíši. Zůstanete-li v jeho lásce, vvdrtíte v každé zkoušce jedině Kristova spravedlnost vám dá sílu potřebovat k zadržení záplavy pokušení, které se kolem nás valí. Mějte zkušenosti víry. Víra činí každé břemeno lehčí, přináší úlevu unavenému. Neopřestaňte důvěřovat Bohu. Tak vyřešíte i nesnadné otázky života. Kráčeje u víře cestou,

kteřou vám vyznačil. Těžkosti přijdou, ale jděte vpřed. To posilní vaši víru a vyzbrojí vás k službě.

5. Kristus — naše spravedlnost Jer 23,5.6

Prorok napsal tuto stať poté, kdy mluvil proti Joakimovi a jeho synu Jekoniáši. Byla to doba velmi nestálá. Za tři měsíce se vystřídali v Judstvu tři králové. Jejich neschopnost se potvrdila tím, že Nabuchodonozor zaútočil na Jeruzalém, kde zemřel Joakim, zajmul Jekoniáše a že babylónští sesadili s trůnu Sedechiáše. Význam jména posledního krále je — Pán, moje spravedlnost anebo Pán je spravedlivý. Za takových okolností předpovídá Jeremiáš příchod Mesiáše-Krále, který se měl jmenovat Pán, naše spravedlnost. Tento název hlásá, že v Kristu je spravedlnost, kterou lidé potřebují a kterou nikde jinde nenajdou.

Jaké zaslíbení se naplnilo Božímu lidu příchodem Mesiáše? Jer 33,15.16

6. Prosba o spravedlnost Žalm 4,2

V tomto a v minulém úkole jsme měli několik veršů Starého zákona. Často slyšíme svědectví Nového zákona o bodu „Kristus — naše spravedlnost“ a zapomináme snadno, že Starý zákon obsahuje mnoho zpráv o tomto důležitém předmětu.

Nejsou některé věci v mém životě, které nesouhlasí s prosbou v Žalmu 119,35: „Dej, ať chodím v ustanoveních tvých?“

Spravedlivý Ježíš

Zákl. verš: Řim 8,3

Druhá osoba božství přišla na tento svět zjevit spravedlivý charakter Boží. Mělo-li mít toto zjevení význam pro lidské by. os. i, musel je přinést člověk. Proto se Syn Boží narodil na světě jako člen lidské rodiny a žil na naší zemi, jako žijeme my.

Kristus nesl hříchy a slabosti lidského pokolení. Přišel, aby člověku pomohl. Vzal na sebe lidské slabosti a čelil všem satanovým pokušením, která na člověka dotírají.

V tomto úkole budeme uvažovat o tom, co znamená vtělení Syna Božího pro nás.

1. Ježíš byl Bůh

Co tvrdil Ježíš o sobě? Jan 8,58

Mohli lidé při pouhém pohledu na Pána Ježíše poznat, že je Bohem? Fil 2,6.7

Lidé neměli věřit v Krista jakožto Mesiáše na základě pohledu. Měli v něj věřit pro jeho vzácný charakter, jaký nikdo jiný neměl a nemohl mít.

Co tvrdil Pavel o Kristu? Kol 2,9

Tím, že se Kristus stal člověkem a snížil se na úroveň člověka, nepřestal být Bohem. Jedině Kristus mohl lidem představit Otce. Učedníkům bylo dopřáno sledovat tuto reprezentaci déle než 3 roky.

2. Výsledky

Jaké dobrodiní získává věřící Kristovým božstvím? Kol 2,9.10

Co umožnil Ježíšův příchod na naši zemi? Jan 1,52

Tato ilustrace navazuje na Jákobův sen, jak o něm čteme v 1 Moj 28,10—17. Pán Ježíš se zto ožňuje s žebříkem. Je prostředkem, kterým člověk získává spojení s Bohem. Vrchol žebříku sahajícího do nebe, představuje Kristovu božskou moc, která se chápe Nekonečného a spojuje zemi s nebesy a omezeného člověka s nekonečným Bohem. Kristus umožňuje spojení mezi Bohem a člověkem.

Co vzniká v životě toho, kdo dosáhne vírou spravedlnosti? 2 Pet 1,1—4

3. Jaká změna se stala se Slovem? Jan 1,14

Kristus nepředstíral, že vzal na sebe lidskou podobu; učinil tak skutečně. Byl opravdu člověkem. „Tak jako děti účastny jsou těla a krve, takový byl i on podobně.“ Byl synem Marie. Jeho lidský rodokmen byl ze semene Davida. Byl to člověk, člověk Kristus Ježíš.

4. Vzájemné porozumění

Proč se stal Pán Ježíš člověkem? Žid 2,17

Pán Ježíš se zřekl kvůli nám slávy. Oděl své božství člověčenstvím, aby měl styk s lidstvem, aby mohl být osobně mezi námi. Chtěl, abychom věděli, že zná naše těžkosti a cítí s námi v zármutku. Chtěl, aby všichni Adamovi synové a dcery pochopili, že Ježíš je přítelem hříšníků.

Jakou možnost jsme získali tím, že Ježíš se stal člověkem? Jan 14,9

Přišel v ponížení, aby se ani ten nejprostší člověk na zemi nemohl vymlouvat na svoji chudobu či nevědomost, pro které nemůže zachovávat Boží zákon.

5. Pán Ježíš byl pokoušen

Do jaké míry měl Ježíš stejnou zkušenost s pokušením jako my? V čem se liší od nás? Žid 4,15

Kristus se stal slabým člověkem jako ostatní padlí lidé

kvůli nám a musel odolat satanovým pokušením ve všech bodech, v nichž satan na člověka útočí.

Jak nás povzbuzuje Kristova zkušenost v pokušení? Žid 12,3.4

6. Člověk nemusel zhřešit

Co dokazuje Ježíšův bezhříšný život? Řím 8,3

Kristus přišel na naši zemi jako člověk a stal se zástupcem lidstva. Dokázal v boji s původcem zla, že člověk, tak jak jej Bůh stvořil, může být ve spojení s Otcem a Synem poslušen veškerých Božích požadavků.

Který vynikající rys Kristova života má být člověku zdrojem povzbuzení? Jan 16,33

Každý, kdo se odevzdá cele Bohu, má tu přednost, že může žít bez hříchu, v souladu se zákonem nebes.

Bůh vyžaduje dokonalou poslušnost. Tvrdí-li někdo, že nelze žít dokonalým životem, obviňuje Boha z nespravedlnosti a nepravdy.

Uvažujme o tom, můžeme-li překonat zděděné sklony v tomto živo.ě (Fil 4,13).

4.úkol – dne 25. ledna 1975

Účel kříže

Zákl. verš: Kol 1,19.20

V římských dobách byl kříž něco odpuzujícího, co vzbuzovalo hrůzu. Měl tenýž význam jako pozdější galeje, guillotina, elektrické křeslo, popravčí četa nebo plynová komora. Ale dnes je pro nás symbolem Božího milosrdenství a Boží milos.í. Co změnilo jeho smysl? Poprava Je-

žije Nazaretského. Byl nevinný nejen před zákony národa, ale i před zákonem Božím, což je mnohem důležitější. Význam kříže pro křesťana je závislý na tom, za koho Ježíše považuje a chápe-li smysl jeho smrti.

Kristus trpěl na kříži a zemřel dobrovolnou smrtí. Dal všechno, co měl, a zjevil tím pravou podstatu Božího charakteru. Bůh se zapsal na kříži pro všechny věky, že miluje svá stvoření.

1. Následky hříchu

Když Adam a Eva zhřešili, odvrátili se od Boha. Jádrem pokušení pro Adama a Evu bylo: „Komu budeme věřit?“ Řím 6,23

Tím, že jim Bůh dal vše, co potřebovali k životu a ke štěstí, dokázal, že má o ně zájem. Lucifer si použil hada k tomu, aby promluvil, čímž vzbudil obdiv u prvních lidí. Uvěřili ochotně hadu a nechtělo se jim věřit Bohu. Tím se postavili proti Božím slovům a stali se Božími nepřáteli.

Jaký vliv má hřích na vztah mezi člověkem a Bohem? Iz 59,2

Nepovažujme Boží zásady za pouhá omezení. Je to velmi nebezpečné.

2. Smíření

Mezi kterými dvěma stranami musí dojít ke smíření? 2 Kor 5,19—21

Smíření znamená, že padají všechny přehrady mezi člověkem a Bohem a že hříšník poznává, co znamená Boží odpouštějící láska. Kristus přinesl oběť za padlé lidstvo, a Bůh může právem odpustit přestupníku, který přijímá Kristovy zásluhy.

Která událost způsobuje smíření člověka s Bohem? Řím 5,10

3. Opravený názor o Bohu. Jan 3,16.17

Kristova smrt na golgatském kříži je naší jedinou nadějí na tomto světě. Budeme o ní uvažovat i na věčnosti. Zdaleka nechápeme cenu smíření! — Tím, že Bůh dal svého milovaného Syna, vyjádřil nepochopitelnou lásku. Bůh zašel až do krajnosti, aby uchoval čest svého zákona a aby přesto zachránil přestupníka. Téma vykoupení by mělo být nejdůležitějším předmětem úvah člověka.

Jak často přemýšlíme o velké oběti, která byla přinesena pro naše vykoupení?

4. Pouta lásky

Jak mocné bylo pouto Kristovy lásky? Jan 12,32.33

Kříž je důležitý symbol lásky, poněvadž na něm dal Kristus svůj život za lidstvo. Přinesl tuto oběť proto, aby člověk opět získal původní dokonalost. Ano, ještě víc — obětoval se, aby přetvořil jeho charakter. Poddejme se tomuto vlivu lásky.

5. Proměňující moc

Co způsobuje změnu lidského srdce? 2 Kor 3,18

Vírou v Božího Syna nastává proměna charakteru, takže dítě hněvu se stává dítětem Božím. Přejít ze smrti do života, stává se duchovním stvořením a chápe duchovní věci. Jeho mysl je osvícena Boží moudrostí, takže spatřuje předivné věci jeho zákona. Jakmile Boží pravda zapůsobí na člověka, začíná proměna charakteru. Člověk získává větší poznání. Tím, že se stává poslušen Bohu, získává Kristovu mysl a ztotožňuje se s Boží vůlí.

Který vynikající příklad proměňující Kristovy moci známe? Sk 9,1—6

Uvažujme o Kristově utrpení tak dlouho, až ho cele poznáme a začneme mu být podobnější.

6. Pozvání

Co musí učinit člověk? Jan 7,37

Jakmile se poddáme přitažlivému vlivu Kristovy lásky, činíme první krok ke spasení. Bůh posílá lidem soustavně svá poselství, prosí je, aby činili pokání. Chce jim odpustit.

Které poselství vyjadřuje Boží vztah k hříšníkovi? Ez 33,11
Dokud nás Kristus nepřijme a neposílá a nedá nám prožít zkušenost pravého pokání, nemůžeme učinit ani krok k pravému duchovnímu životu.

5. úkol — dne 1. února 1975

Přijměme Boží opatření

Zákl. verš: 1 Jana 1,8.9

Bůh přitahuje skrze svého Ducha lidi k sobě pomocí Kristovy oběti na kříži. Ti, kteří neodporují této velké lásce, budou při ažení ke Kristu.

Duch svatý způsobí úplnou proměnu života neboli obrácení. Tato změna se projeví upřímným pokáním a odvrácením se od hříchu.

Člověk se uchopí vírou Božích zaslíbení o odpuštění a přijme sílu k novému životu. Bude chtít vydat o své zkušenosti veřejné svědectví a dá se proto pokřtít. Křem se zaváže, že zůstane z Boží milosti věrný novému životu, který si vybral.

1. Zdroj spasení

V jaké souvislosti je podle slov apošola Pavla Písmo se spasením? 2 Tim 3,15

Je poznání Ježíše Krista důležité? Jan 17,3

Zapojme veškeré své síly do studia Písma a snažme se

proniknout co nehlouběji do tajů Boží pravdy. Nesmíme však zapomínat, že musíme mít přítom ducha učenlivosti a pokory jako dítě.

Uvažujme o charakteru našeho drahého Vykupitele a Přímlovce. Přemýšlejme o jeho poslání, vždyť přišel vykoupit svůj lid od hříchů. Budeme-li takto uvažovat o nebeských věcech, bude naše víra a láska neustále silnější a naše modlitby budou Bohu postupně stále více příjemné, poněvadž se budou vyznačovat stále větší vírou a láskou.

2. Pokání a obrácení

Co následuje po pokání a obrácení? Sk 3,19

Proč je pokání bezpodmínečně nutné? Sk 17,30-31

O kterých dvou druzích pokání píše Pavel Korintským? V čem se od sebe liší? 2 Kor 7,10.

Pokání tvoří první krok k poslušnosti. Kající člověk se odvrací od svého starého způsobu života v neposlušnosti a slibuje Pánu, že mu bude poslušný.

Pokání zahrnuje v sobě lítost nad hříchem a odvrácení se od něj. Dokud neuznáme škodlivost hříchu, nevzdáme se ho. A dokud se od něj neodvrátíme svým srdcem, nemůže nastat opravdová životní změna.

Co má Pavel na mysli tím, když mluví o ukřižování „starého člověka“? Gal 2,20. Patří to k obrácení?

3. Vyznání

Za jaké podmínky slibuje Bůh hříšníku odpuštění? 1 Jan 1,8-9

Vyznání není samo o sobě ctnost, poněvadž člověk může vyznávat svůj přestupek z nesprávné pohnutky. Bůh nepřijímá vyznání bez pravého pokání. Vyznání je vlastně součástí lítosti. Je to přiznání viny. Pokáním dokazujeme, že odsuzujeme svůj nesprávný čin.

Kdy jediné můžeme přijmout Boží milost? Přísl 28,13

Jak se zachoval Pán k Davidovu vyznání? Žalm 32,5b

4. Víra

Které dvě ctnosti řadil Pán Ježíš vedle sebe? Mar 1,15

Pokání samo nemůže způsobit spasení, protože vlastně představuje uspořádání života podle zákona. A zákon sám nemůže spasit. Pokání se musí pojit s vírou — s vírou v Pána Ježíše Krista. Ale víra v Pána Ježíše nemůže nahradit pokání. Chce-li hříšník získat spasení, musí litovat toho, že přestoupil zákon a musí mít víru v Ježíše. Tyto dvě věci patří k sobě a nesmí být nikdy odloučeny.

5. Náhrada škody

Co vyžaduje Bůh od obráceného člověka kromě slibu poslušnosti? Ez 33,15

Jakmile jsme někoho poškodili nesprávným jednáním, vyzejme vždy svoji vinu a podle možnosti vše napravme.

Jaké opatření platilo ve starém Izraeli pro případ náhrady škody? 4 Moj 5,6.7

Nebylo-li možno zjistit postiženého, co se mělo dělat? v. 8

Jaký postoj zaujal Zacheus po obrácení k svým podvodům? Luk 19,8.9

V čem olupují někdy lidé Boha? Mal 3,8—10

Co musíme učinit? Žalm 139,23.24

6. Křest

Co měli učinit Petrovi posluchači po projevu pokání? Sk 2,37.38

Co představuje křest? Řím 6,4

Křtem se dáváme Pánu k dispozici jako užitelná nádoba. Křtem se upřímně a vážně odříkáme světa. Vyznáváme, že naše já odumřelo hříšnému životu. Celý vesmír sleduje obřad křtu a je svědkem vzájemné smlouvy. Při křtu je člověk ponořen do vodního hrobu ve jméno O. ce, Syna i Du-

cha svatého. Je pohřben s Kristem a povstává k novému životu v Bohu. Boží Trojice je neviditelným svědkem posvátné chvíle.

6. úkol — dne 8. února 1975

Oděni Kristovou spravedlností

Zákl. verš: Řím 4,5—8

V plánu vykoupení bylo obsaženo, že Kristus vezme na sebe hříchy člověka a vytrpí trest, který by jinak posáhl hříšníka. Tak je Bůh „spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo věří v Ježíše“.

Když Otec přijímá Kristův spravedlivý život místo hříšného života člověka, je člověk ospravedlněn, jsou mu odpuštěny hříchy a je uznán, jakoby nikdy nezhřešil.

Ta až síla, která přitáhla hříšníka v pokání a s vírou ke Kristu, přetvořuje jeho život a činí z něho věrné a poslušné dítko Boží.

1. Význam spravedlnosti Řím 4,6—8

Ospravedlnění je dokonalé a úplné odpuštění hříchů. Ve chvíli, kdy hříšník vírou přijímá Krista, získává odpuštění. Získává Kristovu spravedlnost a nesmí už pochybovat o Božím odpuštění a milosti.

Skupina dětí přišla jednou k sestře Whiteové s prosbou: „Popros kaza ele, aby říkal taková slova, abychom jim rozuměli. Tak těžká slova jako ‚ospravedlnění‘ nechápeme a nevíme, co to znamená.“ Jak bychom my toto slovo vy-

svělili v podobné situaci? (Ospravedlnění znamená odpuštění viny.)

2. Zdroj

Co umožnilo ospravedlnění? Řím 5,8.9

Bůh nespasí hříšníka tím, že by odstranil svůj zákon, který je základem jeho vlády v nebi a na zemi. Trest snesl Ježíš, který byl zástupcem člověka.

O jaké zástupné oběti mluví Iz 53 kap.? Jaký to má vztah k ospravedlnění? Iz 53,5.6

Co učí velká noc o ospravedlnění? 2 Moj 12,7.12.13

3. Prostředek

Pod kterou podmínkou ospravedlňuje Bůh hříšníka? Č m nemůže být ospravedlněn? Gal 2,16

Hříšník musí přijít s vírou ke Kristu, musí se chopit jeho zásluh, vložit své hříchy na Beránka Božho a přijmout jeho odpuštění. Pro to přišel Kristus na svět. Tak získává kající, věřící hříšník Kristovu spravedlnost. Stává se členem královské rodiny, dítětem nebeského Krále, dědicem Božím a spoludědicem Kristovým.

Člověk může v otázce spasení učinit jen to, že přijme pozvání: „Kdo chceš, naber vody živo a darmo.“ Nemůže se dopustit žádného hříchu, za který by nebylo na Golgathě zapláceno. Kristova smrt nabízí hříšníkovi svými důraznými výzvami dokonalé smíření.

4. Důsledek Žalm 32,1.2

Jak líčí bible skutečnost odpuštění hříchu? Ž 103,12

Jak se zachová k lidem ten, kdo žádá za odpuštění hříchů? Mat 6,12

Boží odpuštění není pouze právním výkonem, kterým nás zbavuje odsouzení. Není to jen odpuštění hříchu, ale i zahlazení hříchu. Překypující Boží láska přetvořuje srdce.

5. Výsledek

Co je podle Pavla výsledkem ospravedlnění? Řím 5,1

U Řím 5,1—5 psal Pavel o různých důsledcích ospravedlnění.

1. „Pokoj máme s Bohem“ verš 1.
2. „Chlubíme se nadějí slávy Boží“ verš 2.
3. „Chlubíme se soužením“ verš 3.

Naděje ospravedlněného hříšníka představuje pravou naději, poněvadž věřící přijal Ducha svatého. Důsledkem ospravedlnění je tedy pokoj, radost v naději a v soužení a přijetí Ducha svatého.

6. Uchovejme si ospravedlnění. 1 Petr 2,24

Jaké napomenutí dal Kristus ženě, přistižené při hříchu? Jan 8,11

Kristus je naše naděje a naše útočiště. Uděluje svoji spravedlnost pouze poslušným.

Jakmile Bůh působí Duchem svatým na srdce a člověk odevzdá svou vůli Bohu a spolupracuje s ním, prožívá navenek to, co Bůh v něm způsobil. Chceme-li si udržet požehnání ospravedlnění, musíme neustále podrobovat svou vůli a musíme být soustavně poslušni.

Jaké opatření bylo učiněno pro případ, že by člověk přes nejlepší úsilí nedosáhl Boží úrovně? 1 Jan 2,1.2

Nemůžeme beztrusně hřešit a omlouvat své poklesky tím, že Pán Bůh nám slíbil odpuštění.

Kristus nám udílí svoji spravedlnost

Zákl. verš: Jer 23,5.6

Tím, že se Kristus stal člověkem a žil bezhříšným životem, umožnil člověku žít stejným způsobem. To, co bylo nemožné pro hříšnou lidskou přirozenost, stává se možné ve spojení s Kristem. Apoštol Pavel vyjádřil tuto důležitou křesťanskou pravdu slovy: „Všechno mohu v Kristu, který mne posiluje.“ Chce-li křesťan žít životem poslušnosti, musí udržovat živé a trvalé spojení s Kristem. V jeho srdci a v myslí musí přebývat Kristus.

Kristus udílí věřícímu svoji spravedlnost skrze Ducha svého. Tento proces bývá často označován jako posvěcení. Ten, kdo přijal Kristovu spravedlnost, je nazván svatý.

Ospravedlněním přijímá člověk Pána Ježíše Krista a posvěcením se snaží chodit v souladu s jeho vůlí. Kol 2,6.7. Ospravedlnění je dílem okamžiku, posvěcení vyžaduje celý život.

1. Nemožné se stává možným. Řím 8,2—4

Pavel poukazuje na dvě možnosti, jak přistupujeme k Božím zákonu. Když se hříšník dívá na zákon, je jím přešvědčován o hříchu a odsouzen na smrt. Pavel nazývá tento zákon „zákonem hříchu a smrti“. Ale jakmile někdo uvěří v Ježíše Krista a přijme jeho Ducha, spáruje zákon v odlišném světle — je to „zákon Ducha života“. Zachraňující společenství s Ježíšem Kristem mění vztah člověka k zákonu, poněvadž už není odsouzen a Pán Ježíš mu umož-

ňuje skrze Ducha zachovávat zákon. Pak se stane nemožné možným: „Spravedlnost zákona naplněna bude v nás.“

Má-li se v mém životě projevit zásada „zákon“ Ducha živo: a v Kristu Ježíši, *musím spolupracovat s Bohem.*

2. Moc v Kristu

Které vlastnosti má evangelium podle apoštola Pavla? Řím 1,16.17

Spasení vyžaduje Boží moc. Člověk sám v sobě nemá sílu k překonání hříšnosti. Veškeré jeho pohnutky směřují bez božské pomoci k vlastní osobě. Evangelium však hlásá, že Ježíš Kristus má moc změnit tyto pohnutky, aby se soustředovaly v Bohu. Evangelium chce současně člověku umožnit, aby byl znovu poslušen Boha. Síla, která tuto změnu působí, je Duch svatý, zástupce Pána Ježíše. Tato síla se udílí těm, kteří mají víru v Pána Ježíše.

Jak nazývá Pavel Krista? 1 Kor 1,23.24

3. Kristus v srdci

Jakým způsobem přebývá Kristus v srdci věřícího? Řím 8,9.10

Kristus v nás přebývá skrze Ducha. Přimeme-li vírou Ducha Božího do srdce, znamená to počátek věčného živo: a.

Proč chce přebývat Kristus v srdci věřícího? Ef 3,17—19

Smíření Ježíše Krista nepředstavuje pouze odpuštění hříchů. Je to lék k vyléčení přestoupení a k obnově duchovního zdraví. Je to nebeský prostředek, kterým získáváme Kristovu spravedlnost do svého srdce.

4. Kristus posvěcuje 1 Kor 1,30

Kristoví následovníci se mu mají podobat — mají z milosti Boží vytvořit charakter, který by byl v souladu s jeho svým zákonem. To je biblické posvěcení.

Toto dílo může být vykonáno jedině vírou v Krista, mocí Ducha Božího.

Co je důsledkem posvěcení podle apošola Petra? 1 Pet 1,2

Písmo ukazuje jasně, že dílo posvěcení je postupné. Když hříšník ve chvíli obrácení nalezne pokoj s Bohem skrze krev smíření, znamená to teprve počátek křesťanského života. Nyní musí „spět k dokonalosti“, musí „růst“ v míru postavy plného věku Kristova.

5. Výsledek posvěcení

Co vede k posvěcení? Jan 17,17

Ti, kteří přijmou Spasitele, stávají se syny Božími. Jsou přivlááni do Boží rodiny a začínají se Bohu podobat, poněvadž je jeho Duch proměňuje od slávy v slávu. Tak jako dříve milovali nade vše sebe, začínají především milovat Boha a Pána Ježíše. Tajemství svatosti spočívá v tom, že přijmeme Krista za svého osobního Spasitele a řídíme se jeho příkladem sebezapření.

Jak lze porozumět pravdě? Jan 16,13

6. Zůstávejme v Kristu 1 Jana 2,28.29

Je to důležité, aby věřící zůstával v Kristu? Jan 15,5

Kdo chce zůstat v Kristu, musí neustále přijímat jeho Ducha a odevzdat se bezvýhradně jeho službě. Musí mít nepřerušované spojení s Bohem. Tak jako ratolest neustále čerpá mizu z vinného kmene, musíme lpět na Ježíši a přijímat od něho vírou sílu a dokonalost jeho charakteru.

Větvička, oddělená od vinného kmene, nemůže existovat. Tak ani vy nemůžete žít beze mne, řekl Ježíš. Můžete si udržet život, který jste ode mne obdrželi, pouze trvalým spojením. Beze mne nemůžete přemoci ani jeden hřích a nemůžete odolat žádnému pokušení.

Spolupráce s Bohem

Zákl. verš: Jan 15,5

Tento verš mluví o vzájemném spojení věřícího s Pánem Ježíšem a naopak. Věřící nedokáže nic v duchovním životě bez Ježíše a Ježíš nemůže učinit nic pro člověka bez jeho souhlasu a spolupráce.

Bez této vzájemnosti nemůže být dosaženo vykoupení. Uvažovali jsme o Kristově spravedlnosti a o tom, co Kristus činí pro věřícího. Tento úkol nám chce říci, jak zůstává věřící v Kristu.

1. Spolupráce

Co je předpokladem přinášení ovoce? Jan 15,4

Co to znamená „zůstávat“ v Kristu?

Kmen dodává větvím nepřerušovaný a soustavný zdroj života, síly a plodnosti. Kořeny vysílají výživu do větvíček. Takové je i spojení věřícího s Kristem. Zůstává v Kristu a čerpá od něho výživu.

Tento duchovní vzah může vzniknout jedině na základě osobní víry.

Jaké máme mít s Bohem společenství? 1 Jan 1,7

2. Spěchám k cíli

Co činil Pavel ve svém životě? Fil 3,12—14

Žádný upřímný a vytrvalý křesťan se nemine cílem. Není to závod nejrychlejších ani boj siláků. Korunu nesmrtelné slávy může mít nejslabší svatý právě tak jako nejsilnější. Zvířezit mohou všichni, kteří v moci božské milosti přizpůsobují svůj život vůli Ježíše Krista.

Má-li někdo nezdravé zvyklosti, nerozumná tak snadno mezi dobrem a zlem a odolá hůře zlu. Rovněž nebezpečí neúspěchu a porážky je větší.

3. Bojuj ten dobrý boj víry

Proč je nutný „boj víry“? 1 Tim 6,12

Uchopíme-li se vírou Krista, naše práce teprve započala. Lidé mají různé zlozvyky, které musí být přemoženy. To vyžaduje usilovný boj. Každý věřící má bojovat boj víry.

Nikdo nedějí ušlechtilý, vyrovnaný charakter. Ten vzniká tvrdým, přísným bojem se sebou samým. Musíme neustále zápasit se zděděnými sklony. Musíme se přísně kritizovat a nesmíme dopustit, aby ani jeden špatný rys povahy zůstal nenapraven.

4. Sytíme se slovem Božím Žalm 119,11

Pokoušení se často zdají být neodolatelná. Pokoušený člověk totiž zanedbává modlitbu a studium bible a nemůže si pohořově vzpomenout na Boží zaslíbení a nemůže porazit satana zbraněmi Písma. Ale andělé obklopují ty, kteří se chtějí dát poučit v Božích věcech a ve chvíli tísně jim připomenou potřebné pravdy.

Jaké stanovisko máme zaujmout k tomu, co poznáme studiem Písma? Jak 1,21.22

5. Vytrvalá modlitba Žalm 37,5

Dejte Pánu ten nejdražší dar — své srdce. On praví: „Synu, dcero, dej mi srdce své. Jakmile budeš oděn mou spravedlností, modli se, buď bdělý a zkoumej pilně mé slovo, abys mohl dosáhnout vysoké úrovně.

Jak vytrvale budeme hledat Pána? 1 Tes 5,17

Jaké ujištění dává Spasitel, že uslyší a zodpoví naše modlitby? Mat 7,7.8

Nebudeme-li se ustavičně modlit a horlivě bdít, hrozí

nám nebezpečí, že se staneme lhostejnými a že se uchýlíme z pravé cesty.

6. Věrní až do konce Mat 24,13

K čemu jsou nabádání ti, kteří chtějí žít spravedlivě z víry? Žid 10,35—39

Čas o se nám nepodaří napodobit Boží vzor. Musíme se sklonit k nohám Pána Ježíše a zaplakat si nad svými poklesky a omyly. Ale nesmíme zřáčet naději. Modleme se tím vroucněji, věřme lépe a snažme se znovu a s větší rozhodností, abychom dorosli podoby Páně.

Kterými třemi body shrnul Pavel na konci svého života vlastní zkušenosti? Co očekával? 2 Tim 4,7.8

9. úkol — dne 1. března 1975

Víra a spasení

Zákl. verš: 1 Jana 5,4.5

Věříme-li, pak Kristova spravedlnost se stává naší spravedlností. Jelikož víra je prostředkem, kterým se člověk stává před tváří Boží spravedlivý, je nutné vědět, co víra je, jak se rozvíjí a co dokazuje, že máme víru.

Víra je pravá a nepravá. Nepravou vírou se vyznačují někteří křesťané. Věří něčemu, co není podloženo Písmem.

1. Co je víra?

Víra není přísně náboženský pojem a její použití v náboženství se neomezuje pouze na křesťanství. Víra je prostře-

dek, jehož pomocí se v mysli usadí pravda či blud. Stejným způsobem také pravdu nebo blud přijímáme.

Jaký důkaz máme u Žid 10,19–22, že Bůh je ochoten přijmout člověka, a tím mu dává podklad víry v sebe?

2. Formulace víry Žid 11,1

Víra křesťana je reakcí na Boží zjevení, kterého se mu dostalo v Ježíši Kristu, v Písmu, v přírodě a ve vedení Boží prozřetelnosti. Tato víra musí být absolutní, protože informace, příkazy a zaslíbení, obsažené v Božích zjeveních, se dočkají každé živoucí sféry člověka, celé životní délky a vyžadují od něho dokonalou odevzdanost a věrnost Bohu. Pocity nejsou víra. Víra značí vzít Boha prostě za slovo.

3. Důležitost víry

Které dvě skutečnosti o Bohu tvoří součást víry v Boha? Žid 11,6

Svěříme-li se s opravdovou vírou Pánu, nezklameme se v jeho zaslíbeních. Naše víra může být omezena, ale tato zaslíbení nikoli.

Ačkoli je víra v životě křesťana tak důležitá, nemůže sama o sobě věřícího spasit.

Vírou přijímáme Boží milost, ale víra není naším spasitelem. Chceme-li být zproštěni hříchu, musíme se chopit Krista a přivlastnit si jeho zásluhy.

Víra seznamuje věřícího s existencí a přítomností Boží. Máme-li na zřeteli jen Boží slávu, poznáme stále lépe krásu jeho charakteru, vznešenost jeho milosti. Naše duše duchovně sílí, poněvadž dýcháme ovzduší nebes a uvědomujeme si, že Bůh je nám po pravici, že se nepohneme.

4. Důkaz víry

Co je důkazem živé víry? Jak 2,17.26

Chcít oddělit víru od skutků je totéž jako oddělit evan-

gelium od zákona nebo víru od lásky či teorii od zkušenosti.

Víra chce člověka naučit milovat tak, jak miluje Bůh. A pro o má-li člověk pravou víru v Boha, koná skutky lásky. Uplatňuje v praxi zásady své víry.

5. Zdroj víry a její růst

Kde má víra svůj původ? Řím 10,17

Duch, který působí na lidskou mysl a osvětluje ji, vytváří víru v Boha. Písmo označuje víru za Boží dar, mocný ke spasení, osvěcující srdce těch, kteří hledají pravdu jako skrytý poklad. Duch Boží ovlivňuje pravdou lidské srdce.

Víra, která nám umožňuje přijmout Boží dary, je sama o sobě darem, který je do jisté míry dán každému člověku. Její růst je podmíněn časým přijímáním Božího slova.

6. Víra a Kristova spravedlnost Ef 2,8

Spravedlnost Ježíše Krista je Boží charakter, který byl dokonale vyjádřen v pozemském životě Pana Ježíše. Mít Kristovu víru značí souhlasit s Božím charakterem, jak jej Kristus prožíval na zemi a usilovat o něj. Má-li být člověk ospravedlněn z víry, musí víra dosáhnout takové výše, aby ovládala lidské city a pohnutky srdce. Poslušností stává se víra dokonalou.

Proč dal Bůh do bible „velká a drahá zaslíbení“? 2 Pet 1,4

Jestliže jsme dosud nedokázali zvítězit nad některou slabostí, uchopme se ihned vírou Kristova božství. S ním dokážeme zvítězit.

Víra v Krista doplní všechny naše povahové nedostatky, očistí od všeliké poskvrny, rozvine všechny schopnosti.

Kristova spravedlnost v symbolech

Zákl. verš: Mat 13,45.46

Písmo často poukazuje prostým způsobem na veliké pravdy. V bibli jsou četné zkušenosti a ilustrace, které nám mají co říci.

Důležitá téma „Kristus naše spravedlnost“ je znázorněno obrazy a symboly, abychom lépe porozuměli pravdám, které jsou v nich obsaženy. Ti, kteří jim porozumí, mohou vykročit a přijmout Krista do svého života. Zcela běžné věci jako sůl a droždí (kvásek) skýtají naučení o cestě života. Ačkoli se pravdy těchto ilustrací zdají být prosté, mají velmi hluboký význam. Dejme si pozor a nepřehlédnějme tyto prosté, jasné pravdy, jakoby nám nesály za další studium.

1. Sůl 3 Moj 2,13

Když se kdosi tázal děcka, co je to sůl, odpovědělo: „Je o to, bez čeho má jídlo špatnou chuť.“

Tak je tomu i s křesťanským životem. Chybí-li sůl, bude celý život neúplný. Co je v duchovním životě touto solí?

V obřadné službě byla sůl přidávána ke každé oběti. To naznačovalo, že Bůh mohl přijmout tuto službu jedině v Kristově spravedlnosti. Všichni, kteří se chtějí stát „obětí živou, svatou, bohubou“ (Ř.m 12,1), musí přijmout zachraňující sůl, Spasitele spravedlnost.

2. Kvas Mat 13,33

Kvásek musí být přidán ke chlebu právě tak jako sůl. Ale jakmile už v těstě je, uplatňuje svůj vliv.

Jako přidaný kvásek, smísený s těš'em, koná své dílo, tak milost Boží přetvořuje živo' obno'ením srdce.

Kvas má dvojí význam: představuje Ducha i pravdu.

Kvas pravdy způsobí změnu celého člověka; drsný člověk se stane jemným, hrubý něžným a zdvořilým, sobec se stává štedrým. Očištuje nečisté, obmyje je v krvi Beránkově.

3. Kadidlo 2 Moj 30,1.7.8

Kadidlo mělo vytvořit libou vůni tam, kde byl nějaký zápach. Tím o zápachem je hř.ch, který má Bůh v ohavnos.i. Symbolické používání kadidla ve svatyni učí, že hříšník může být Bohu příjemný jediné tehdy, přijde-li k němu s „libou vůní“ Kristovy spravedlnosti.

S čím bylo smíseno kadidlo ve vidění o o.evěnění sedmé peč.e.i? Zjev 8,3.4

Nikdo se nemůže obejít bez Kristovy přimluy v nebeské svatyni. Kadidlo, vystupující s modli.bami Izraele, představuje zásluhy a přimluy Ježíše Krista a jeho dokonalou spravedlnost, kterou jeho lid vírou získává. Jedině tato spravedlnost může způsobit, že bohoslužba hříšných bytostí bude Pánu příjemná.

4. Slunce spravedlnosti Mal 4,2; Jan 8,12

Tak jako sluneční paprsky pronikají do nejuvzdálenějších končin země, září svě.lo Slunce spravedlnosti na každou duši.

Co řekl stařícký Simeon o Kristu? Luk 2,29—32

Co je podle ap. Petra účelem prorocí? 2 Pet 1,19

5. Drahocenná perla Mat 13,45.46

Duch svatý zjevuje lidem hodnotu drahocenné perly. Touto vzácnou perlou je Ježíš Kristus sám. V něm je sloučena veškerá sláva O.ce, plnost Božstva. On je jasem O.co-

vy slávy a přesným odrazem jeho bytosti. Sláva Božích vlastností je vyjádřena v jeho charakteru. Každá stránka Písma svatého září jeho svělem Kristova spravedlnosti je bez kazu, bez poskvrny jako čistá, bílá perla. Žádný člověk nemůže už tento veliký a vzácný Boží dar zdokonalit.

Jakou pravdu zjevil Spasitel v podobenství o skrytém pokladu? Mat 13,44

Jaký rozdíl je mezi podobenstvím o perle a mezi podobenstvím o pokladu? Co znamená tento rozdíl v lidském životě?

6. Boží výzbroj

Proč máme mít Boží výzbroj? Ef 6,13,14

Když se upřímně modlíme a odevzdáme Bohu sami sebe, svou duši, tělo a ducha, bereme na sebe celé Boží oděnění a stáváme se přístupni Kristově spravedlnosti. Jedině v této spravedlnosti, kterou nás Kristus odívá, dokážeme obstát proti nástrahám původce hříchu.

11. úkol — dne 15. března 1975

Kristova spravedlnost v podobenstvích

Zákl. verš: Zjev 3,18

Když se v podobenství o deseti pannách ozvalo o půlnoci volání, že ženich přichází, zjíslo devět panen, že nemají olej.

V podobenství o svatbě, kdy si král přišel prohlédnout hosty, se ukázalo, že jeden člověk přišel na hostinu bez svatebního roucha.

Ve vidění o Jozuovi a o andělu měl velekněz na sobě špinavé roucho.

V poselství k Laodicei dostává se církvi rady, aby si koupila bílé roucho a oční mast.

V tomto úkole chceme zjistit, co tato podobenství představují a jak můžeme uplatnit jejich naučné pravdy ve všedním životě.

1. Deset Panen — I. část Mat 25,1—5

Co chtěl Pán Ježíš říci podobenstvím o deseti pannách? Mezi jiným také to, že ti, kteří očekávají Kristův návrat, musí dovolit Duchu svatému, znázorněnému olejem, aby v jejich životě působil. Výsledek této práce je představen hořící lampou. Bez tohoto díla nemůže mít nikdo podíl na svatební hostině Ježíše Krista.

Duch svatý očišťuje srdce. Tím se věřící stává účastníkem Boží přirozenosti.

2. Deset Panen — II. část v. 6—12

Chce-li být věřící připraven na setkání s Ježíšem, musí mít v srdci přítomnost Ducha svatého, tak jako olej v lampě rozhodoval o tom, kdo je připraven na setkání s ženichem. Olej Ducha musíme získat nyní. Až přijde Kristus, bude již pozdě.

Dnes je nutno zdůraznit lidem, aby nejen vyslechli Boží slovo, ale aby si zajistili zásobní olej.

3. A nechtěli přijít Mat 22,2.3.8—10

Toto podobenství učí, že mnozí odmítají pozvání Páně a že na svatbu jsou pozváni „dobří i zlí“.

Ten, kdo přijal pozvání na hostinu evangelia, má vážnou zodpovědnost!

4. Svatební roucho Mat 22,11—13

Pro každého pozvaného hosta bylo připraveno svatební roucho. Byl to dar od krále. Tím, že si je hosté oblékli, dokázali, že mají úctu k pořadateli hostiny.

Svatební roucho v podoběnství představuje čistý, bezúhonný charakter, který budou mít Kristovi upřímní následovníci. Církev má být „oděna jemným, čistým a bílým rouchem“, „bez poskvrny, bez úhony a bez vrásek“. Všichni kteří přijímají Krista za svého osobního Spasitele, získají vírou jeho spravedlnost a jeho neposkvrněný charakter.

5. Jozue a anděl Zach 3,1—5

Jaký smysl má výměna roucha v Zachariášově vidění?
v.4

Nezapomeňme, že toto vidění o Jozuovi a o andělu se týká ve zvláštní míře zkušenosti lidu Božího v závěrečných událostech velkého dne smíření.

Nečisté roucho je odstraněno. Člověk, který si toho nezaslouží, stojí před Pánem očištěn od veškeré nespravedlnosti a je oděn přisouzenou spravedlností Ježíše Krista. Je to úžasná změna!

6. Rada Laodicei Zjev 3,18

Jak je možné koupit si duchovní hodnoty, znázorněné v tomto verši? Iz 55,1

Lid Boží musí pokořit svou duši před Bohem a Boží milost musí ozářit temnotu. Po om jim spadnou s očí šupiny a poznají svoji skutečnou duchovní chudobu a ubohost. Poznají, že si musí koupit zlato neboli čistou víru a lásku; bílé roucho, znázorňující bezúhonný charakter, očištěný krví milovaného Vykupitele; a oční mast, kterou je Boží milost a která jim umožní rozlišovat jasně duchovní věci a odhalit hřích. Tyto vlastnosti jsou mnohem dražší než zlato.

Proč se radoval Juda? Iz 61,10

Poselství třetího anděla

Zákl. verš: Zjev 14,12

Když se po zasedání Gen. konf. r. 1888 v Minneapolis začalo s novým důrazem šířit učení o ospravedlnění v Ježíši Kristu, tázali se mnozí služebnice Páně, je-li zvěst o ospravedlnění z víry poselstvím třetího anděla. Potvrdila, že tomu tak skutečně je.

V dnešním úkole chceme uvažovat o tom, jaký vztah má poselství o ospravedlnění z víry k poselství tří andělů.

I. Evangelium do celého světa Mat 24,14

Náš verš upozorňuje na to, že před Spasitelovým návratem musí být evangelium hlášáno celému světu. Poměry ve světě se uspořádají tak, že závěrečné hlásání evangelia bude mít svůj časový význam.

Kristus přišel na tento svět, aby zjevil Boží slávu, aby její obnovující moc mohla člověka povznést. Věděl, že evangelium bude zvěstováno po celém světě; že pravda, vyzbrojená všemocností Ducha svatého zvítězí v boji se zlem a že nad jeho následovníky jednoho dne zavlaje slavná korouhev.

2. Hodina soudu Zjev 14,6.7

Poselství této kapitoly (Zjev 14) tvoří trojnásobné varování, které má připravit obyvatele země na druhý příchod Páně. Zpráva: „Přišla hodina soudu jeho“ poukazuje na závěrečné dílo Kristovy služby v zájmu spasení lidí. Poselství přikazuje lidem, aby se „báli Boha a vzdali jemu chválu“ a „aby se klaněli tomu, který učinil nebe, zemi, moře a studnice vod“, aby byli hořovi obstát u soudu.

Výsledek přijetí těchto poselství je vyjádřen slovy: „Tu jsou ti, kteří ostříhají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu.“

Které přikázání mluví o Stvořiteli? Má zachovávání tohoto přikázání něco společného s uctíváním Stvořitele?

3. Vyjděte z Babylóna Zjev 14,8; 18,1–4

Co je tím vínem? Je jím falešné učení Babylóna. Dal světu nepravou sobotu místo soboty čtvrtého přikázání a opakuje lež, kterou původce hříchu poprvé vyslovil před Adamem a Evou — o přirozené nesmrtelnosti duše. Tak rozšířil všude mnoho podobných bludů, „uč.c us anovení lidská“.

Jakou výzvu učinil ap. Pavel k věřícím v Korintu, která se týká i nás? 2 Kor 6,14–18

4. Nepřijímejte jeho znamení Zjev 14,9.10.12

Toto poselství zahrnuje v sobě dvě předcházející poselství. Čteme, že bylo hlášáno mocným hlasem, tj. v moci Ducha svatého. Jedná se nyní o všechno. Poselství třetího anděla je nanejvýš důležité. Je to otázka života a smrti.

Kterými třemi vlastnostmi se vyznačují svatí? Zjev 14,12

5. Jednotná myšlenka trojandělského poselství

Když došlo k ohlášení soudu, jsou lidé vyzváni, aby se klaněli Bohu jako Stvořiteli. To učiní zachováváním sedmého dne — soboty.

Čeho je svěcení soboty znamením? 2 Moj 31,13

Kladná odpověď na výzvu anděla o uctívání Boha jakožto Stvořitele je znamením, že člověk uposlechl příkazu anděla a chce oslavit Boha.

Pama-ujmeme, že formální svěcení soboty, kdy prostě odložíme běžnou práci a 24 hodin odpočíváme, nesplňuje Boží úmysl, který sledoval Pán tím, že nám dal sobotu.

6. Poslušnost víry Zjev 14,12

Spravedliví jsou u soudu zbaveni viny. Dali přednost víře Pána Ježíše před falešným učením Babylóna a uposlechli Božího příkazu místo příkazu šelmy. U svatých se musí pojit víra s poslušností neboli — Ježíš a zákon.

Původce hříchu se rozhodně snaží odpoutat pozornost od Ježíše.

V čem nám je Abrahám příkladem v otázce poslušnosti? Žid 11,8

13. úkol — dne 29. března 1975

Vyvrcholení Božího plánu

Zákl. verš: Zjev 15,2.3

Charakter Boží je normou spravedlnosti.

Tento charakter zjevuje člověku zákon a život Pána Ježíše. Původce hříchu se od začátku velkého sporu v nebesích snaží znehodnotit zákon Boží.

Když Ježíš žil na zemi, usiloval původce hříchu o jeho pád a činil vše, co bylo v jeho silách, aby Ježíše zničil.

Nepřítel spasení namířil od té doby svůj hněv, který měl vůči spravedlivému životu Ježíše Krista, na muže a ženy, kteří se snaží získat spravedlivý charakter jako měl náš Pán.

Velký boj se také týká otázky, jaká je norma spravedlnosti v lidském životě. Bůh počítá v tomto zápase se svým lidem, že obhájí jeho charakter. Všichni, kteří se snaží plnit Boží vůli a svěří mu s vírou svůj život, budou oděni Kristovou spravedlností.

Nikdo se nebude odvolávat na nějaké zásluhy, poněvadž

zástup vítězů bude zpívat: „Hoden je Beránek, který byl zabit.“

1. Lucifer hlásá vládu bez zákona

Po čem toužil Lucifer, který je uvedený symbolicky jako kníže Týru a král Babylóna? Iz 14,13—15

Jaký duch se projeví ve velkém odpadnutí? 2 Tes 2,3.4

Boj proti Božímu zákonu, který začal v nebesích, bude pokračovat až do skonání. Každý člověk projde zkouškou. Všichni si budou muset vyvolit buď zákon Boží nebo bezzákonnost. Zde bude děláci čára. Budou pouze dvě třídy. Charakter všech lidí se ukáže v dokonalém světle; a všichni dokážou, zda se rozhodli pro stranu věrnosti nebo vzpoury.

Potom bude závěr. Bůh obhájí svůj zákon a vysvobodí svůj lid.

2. Boží zákon je nepohnutelný Žalm 111,7—9

Proč přišel také Pán Ježíš na svět? Mat 5,17.18

Čím dokázal Kristus svůj poměr k Božímu zákonu? Jan 15,10b

V jaké souvislosti je víra se zákonem Božím? Řím 3,31

Kdyby bylo možné změnit nebo zrušit zákon, nemusel by Kristus zemřít. Ale odstranění zákona by znamenalo věčné trvání hříchu a vládu původce zla nad světem.

Pán Ježíš byl ukřižován proto, že zákon byl nezměnitelný a člověk mohl být zachráněn jedině uposlechnutím jeho příkazů. Původce hříchu tvrdí, že to, čím Kristus zákon utvrdil, vlastně zákon ruší. Zde násane boj ve velkém zápase mezi Kristem a původcem hříchu.

3. Naše rozhodnutí

Čeho se týká tento zápas? Zjev 13,16.17

Musíme se rozhodnout, či znamení přijmeme na své čelo a své ruce. Víme, že hlavními znaky Božího charakteru

jsou spravedlnost a láska. Z toho plyne, že jestliže vyznáváme, že Ježíš Kristus je Pánem světa, musíme přijmout také skutečnost, že naše poslání zvěstovat evangelium staví nás do prostřed světa a vede do boje za spravedlnost, pravou lidskost a humanismus. Dnešní svět nám nedovoluje neutralitu v této o'ázce. Služba evangelia nám přímo ukládá povinnost zaujmout stanovisko a aktivně usilovat o pokojný lidský způsob života, o vítězství pravdy, spravedlnosti a lásky.

4. Úzká souvislost mezi milostí a pravdou, spravedlností a pokojem. Žalm 85,11

Jednou budou umlčeni všichni podněcovatelé válek, utichnou zbraně a přestane hlad. To však neznámá, že nemáme přemáhat zlo už nyní. Hledejme spravedlnost a pokoj, „milost a pravda pokají se spolu, spravedlnost a pokoj dají sobě políbení“. Jaký překrásný popis těchto ctností! Jsou neoddělitelné!

Děláš také ty něco, aby se tyto dvě ctnosti — spravedlnost a pokoj — staly skutečností nejen v našich rodinách a v církvi, ale v celém lidském společenství?

5. Hledejte spravedlnost a pokoru

Které čtyři příkazy obdržel Juda s ohledem na „den Hospodinův“? Sof. 2,1—3

V době, kdy v nebesích probíhá vyšetřující soud, kdy jsou ze svatyně odstraňovány hříchy kajících věřících, má lid Boží konat zvláštní dílo očištění, odstranění hříchu.

Co chce Kristus vykonat ve své církvi, než si ji vezme k sobě? Ef 5,26.27

Nyní je čas, abychom si ukládali poklad v nebesích a abychom dali do pořádku svá srdce a připravili se na setkání s Bohem. V této zkoušce obstojí pouze ti, kteří mají čisté ruce a čisté srdce. Je načase, abychom měli zákon Boží ve své mysli, na čele a v srdci.

6. Konečné vítězství Krista a jeho spravedlnosti Zjev 22, 11.12

Z čeho poznáváme, že tyto verše se týkají ukončení doby minulosti? Čti Zjev 15,2.3

Ti, kteří si nedůvěřují, kteří se pokořují před Bohem a očišťují svá srdce poslušností pravdy, přijmou nebeský ráz a budou připraveni obdržet na čelo Boží pečeť. Až vyjde rozkaz a pečeť bude vložena, zůstane jejich charakter čistý a bezúhonný na věčnost. Všichni, kteří obdrží pečeť, musí být před Bohem bez poskvrny — jsou to kandidáti nebes.

Čemu se můžeme naučit od Enocha v přípravě na proměnění? 1 Moj 5,24
